

Jonna Pedersen

Foto: Bjarne Eriksen
Design: mauryathome.dk

Mine forbilleder

Nævn tre forbilleder for dit kunstneriske arbejde.

Stuart Davis (1892-1964),
David Hockney (1937-),
James Rosenquist (1933-2017).

Hvordan påvirker dine forbilleder dit arbejde? Bruger du deres billeder i din kunstneriske proces og i så fald hvordan?

Jeg inspireres mere af mine forbilleders kunstneriske tankegang, end jeg bruger deres konkrete billeder i min proces. Som mange andre kunstnere er jeg også interesseret i at bygge videre på kunsthistorien.

Da jeg udstillede i New York i 2008, blev mine værker i en anmeldelse sammenlignet med den amerikanske kunstner Stuart Davis'. Jeg forstod først sammenligningen, da jeg senere så Stuart Davis' maleri "Odol" på MoMA. Netop det maleri inspirerede mig efterfølgende til at undersøge og genfortolke stilleben som kunstnerisk genre. Jeg gav mig selv opgaven: Hvordan kan jeg revitalisere begrebet stilleben? Og gik derefter i et supermarked for at se, om jeg kunne blive inspireret af konsumprodukter. På baggrund af det skabte jeg serien "Etiket", hvor jeg fortolkede konsumprodukter, og senere serien "Brændende Kærlighed", hvor jeg undersøgte danske madretter og kager i en række malerier, collager og digte. Mine motiver "stod model" for mig i atelieret (madretter, konsumvarer, cigaretpakker mm.). Motiverne lod jeg stå alene mod en næsten monokrom og ofte kontrasterende baggrund.

Har du altid været inspireret af de samme kunstnere, eller har det forandret sig over tid?

David Hockney er en evig inspirationskilde for mig. Hans måde at nytænke motiver på og hans konstante udfordring af farven får mig løbende til at reflektere over, hvordan jeg selv arbejder med motiv og farve, og hvordan jeg kan udfordre mig selv. Som Hockney er jeg også optaget af det nægterne og stiliserede udtryk og interesseret i at fortolke virkeligheden. Vilhelm Lundstrøm har også altid inspireret mig.

Mine værker kredser ofte om kulturel forskning og forandringer i kommunikationsformen mellem mennesker. For nogle år siden fik jeg lyst til at arbejde med den problematik, at vi skriver mere sammen, end vi taler i telefon sammen. Jeg er interesseret i, hvilken betydning det har for vores relationer til hinanden, og hvorvidt vi mister nærvær og bliver mere fremmedgjorte over for hinanden. I den forbindelse ønskede jeg at udfordre stilleben-genren yderligere og havde længe villet prøve at omdanne mine collager til malerier. Jeg begyndte at skabe små skitse-collager af forskellige elementer fra hverdagen (stof, fotografier, papir, plastik mm.) som forlæg for mine malerier. I skitse-collagen indgår stilleben i form af telefoner og telefonskærm personener, men jeg lader baggrunden lappe ind over, vender fragmenter på hovedet, så det bliver svært at skelne mellem forgrund og baggrund. Skitse-collagen fortolker og oversætter jeg til maleri på lærred. På udstillingen her viser jeg værker fra denne serie, som jeg har kaldt [Fone].

For nogle år siden erfarede jeg, at James Rosenquist arbejdede på en tilsvarende måde. Han omsatte popkulturens billeder, reklamer og magasiner til collager, som senere dannede forlæg for de meget store malerier, han skabte. Men hvor Rosenquist var inspireret af datidens reklamer og sammensatte elementer, der ikke hørte sammen, arbejder jeg med at skabe en sammenhæng i fortællingen gennem udvalgte de elementer.

Er du vokset op i et hjem med kunst? Har det haft betydning for dit kunstneriske arbejde?

Nej, der var ikke fokus på kunst eller oplevelser med kunst i mit barndomshjem. Det var noget, jeg selv opsøgte som teenager. Jeg har altid tegnet og malet som teenager også på porcelæn og senere på lærred. Jeg tror bestemt, at jeg var begyndt på en kunstnerisk uddannelse, hvis jeg var blevet introduceret til kunst som barn. I stedet gik jeg den boglige vej, tog først en universitetssuddannelse og gik først senere på billedkunstskoler.

Hvornår havde du første gang en betydningsfuld oplevelse med kunst? Og har den oplevelse betydning for dit kunstneriske virke i dag?

Som teenager tog jeg på interrail flere år i træk og turnerede rundt til de store kunstmuseer i bl.a. Paris, Madrid og Athen. Jeg følte mig meget i live i mødet med store kunstværker som fx Picassos "Guernica". Som tyveårig arbejdede jeg som au-pair i Paris og støvsugede byens kunstmuseer for indtryk hver søndag. På Picasso-museet kom jeg jævnligt – der var så meget, jeg gerne ville forstå. Den store kunstinteresse har jeg stadig og dyrker den i forbindelse med rejser, og når jeg udstiller i ind- og udland.

Hvor kommer dine billeder fra?

Helt grundlæggende kommer mine billeder fra et ønske om at bidrage med fordybelse i og forståelse af livet. I min kunst har jeg altid interesseret mig for at udtrykke det nære og de kulturelle forandringer, der finder sted. Jeg vil gerne gøre opmærksom på det, der findes, men som måske ikke altid ses og opleves bevidst. Gennem mine malerier skaber jeg verden på ny i håb om, at min kunstneriske verden vækker genklang hos beskueren, så det oversete bliver synligt.

Min kunstneriske praksis

Jeg bor og arbejder i København. Mine foretrukne medier er maleri, tegning, collage, tekst, performance og 3D-objekter.

I min kunstneriske praksis interesserer jeg mig for at udtrykke det nære, det oversete og kulturelle forandringer. Jeg undersøger, fortolker og dokumenterer hverdagens energi og fortællinger for at skabe kulturelle tidsbilleder. Mit udgangspunkt er en fortolkning af virkeligheden og konstruerede virkeligheder med fokus på en fornyelse af stilleben som kunstnerisk genre tilført humor.

Min interesse for det oversete og det, vi holder op med at ænse, er bl.a. manifesteret i en serie om danske måltider og i moderne stilleben af cigaretpakker og konsumprodukter. Derudover har jeg dokumenteret tidslømmere i New York, Berlin og København og et autoværksted i Valby. I min aktuelle værkserie [Fone] er jeg optaget af den forandring, der har fundet sted i vores måde at kommunikere med hinanden på. Frem for telefonsamtaler og brevpost er tekstbeskeder blevet dominerende, fordi det er hurtigere, mere kontrollerbart og diskret. Min påstand er, at vi lettere kunne skabe og vedligeholde nære relationer med andre mennesker, da vi talte mere i telefon med hinanden og kunne fornemme personen i den anden ende af røret. I mine værker spejler og fortolker jeg en tid, hvor vores telefonkultur var anderledes end i dag. En slags malerisk påmindelse om tabet af nærvær, når vi kommunikerer på skrift. Malerierne er malet som collager uden at være det. Min metode er transformativ. Jeg undersøger overførslen af udtryk og oplevelse fra ét medie til et andet. Først skaber jeg små skitse-collager af forskellige materialer (stof, fotografier, papir, plastik mm.), som jeg så fortolker og oversætter til maleri på lærred.

© 2020 Estate of James Rosenquist / Licensed by VAGA at ARS, NY / VISDA. Used by permission. All rights reserved. President Elect. Olie på masonit. 228 x 365,8 cm. 1960-61/1964

Stuart Davis. Odol. Olie på pap. 60,9 x 45,6 cm. 1924

Jonna Pedersen. Skitse til maleriet "Banden er ude", akryl på lærred, 60 x 80 cm, 2019

Udstillingen er støttet af:

Knud Høeghards Fond
Billedhuggeren, professor Gottfried Eichhoff og hustrus, maleren Gerda Eichhoffs Fond
Theodor Alfred Christlan von Ingens-Bergh og hustrus Gisela von Ingens-Bergh
Leo Franks Kunstnerlegat

